

Na osnovu člana IV. 4. a) Ustava Bosne i Hercegovine, Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine, na 15. sjednici Predstavničkog doma održanoj 26. septembra 2007. godine, i na 9. sjednici Doma naroda, održanoj 29. oktobra 2007. godine, usvojila je

ZAKON

O ELEKTRONSKOM PRAVNOM I POSLOVNOM PROMETU

POGLAVLJE I. UVODNE ODREDBE

Član 1.

(Predmet Zakona)

Ovim zakonom uređuje se pravni okvir za određene aspekte elektronskog pravnog i poslovnog prometa, koji obuhvata preduzimanje i pružanje usluga informacionog društva, obaveze davaoca usluga u vezi s informiranjem, zaključivanje ugovora i odgovornost davaoca usluga.

Član 2.

(Primjena Zakona)

(1) Odredbe ovog zakona, koje se odnose na usluge informacionog društva, ne primjenjuju se na sljedeće usluge informacionog društva:

- a) djelatnost javnog bilježnika ili ekvivalentnih profesija, u mjeri u kojoj je uključena direktna i specifična veza s obavljanjem funkcija javnih tijela,
- b) zastupanje stranaka i odbrana njihovih interesa pred sudovima,
- c) nagradne igre i igre na sreću, za koje se plaća ulog s novčanom vrijednošću, uključujući lutrije i klađenje.

(2) Ovim zakonom ne mijenjaju se propisi iz oblasti oporezivanja, zaštite podataka, te propisi koji se odnose na sporazume između preduzeća, odluke koje donose udruženja preduzeća ili praksu usklađenu sa sporazumima s ciljem podjele tržišta ili fiksiranja cijena (*cartel law*).

(3) Opće odredbe o elektronskoj poruci (čl. 4. do 11.) primjenjuju se ako posebnim zakonom nije drugačije određeno.

Član 3.

(Definicije)

U smislu ovog zakona, upotrijebljeni izrazi znače:

- a) **podaci u elektronskoj formi:** podaci koji su formirani, sačuvani, poslani, primljeni ili izmjenjivi na elektronski način;
- b) **elektronska poruka:** niz podataka, koji su poslani ili primljeni na elektronski način, što uključuje prije svega elektronsku razmjenu podataka i elektronsku poštu;
- c) **pošiljalac elektronske poruke:** lice koje je samo poslalo elektronsku poruku ili je poruka bila poslana u njegovo ime, u skladu s njegovom voljom; posrednik elektronske poruke ne smatra se pošiljaocem ove elektronske poruke;
- d) **naslovnik elektronske poruke:** lice kojem je pošiljalac namijenio elektronsku poruku;

- e) **primalac elektronske poruke:** lice koje je primilo elektronsku poruku; posrednik elektronske poruke ne smatra se primaocem ove elektronske poruke;
- f) **posrednik elektronske poruke:** lice koje za drugo lice pošalje, primi, sačuva elektronsku poruku ili nudi druge usluge u vezi s elektronskom porukom;
- g) **informacioni sistem:** programska, mašinska, komunikaciona i druga oprema koja djeluje samostalno ili u mreži i namijenjena je sakupljanju, procesiranju, distribuiranju, upotrebi i drugoj obradi podataka u elektronskoj formi;
- h) **usluga informacionog društva:** usluga koja se uobičajeno obavlja za naknadu, na daljinu, elektronskim sredstvima, i na pojedinačni zahtjev korisnika, a naročito: on- line prodaja roba i usluga, *on-line* nuđenje informacija, *on-line* reklamiranje, elektronski pretraživači i mogućnosti traženja podataka, kao i usluge kojima se prenose informacije putem elektronske mreže i omogućava pristup takvoj mreži, ili čuvaju informacije korisnika; u smislu ove definicije izrazi:
- 1) na daljinu - znači da se usluga pruža bez istovremenog prisustva strana;
 - 2) elektronskim sredstvima - znači da je usluga u početku poslana i primljena na određitu elektronskom opremom za obradu (uključujući digitalnu kompresiju), i pohranjivanje podataka, i u cjelini poslana, prenesena i primljena žičanim, radijskim, optičkim ili drugim elektromagnetnim sredstvima;
 - 3) na pojedinačni zahtjev korisnika - znači da je usluga obavljena prijenosom podataka na pojedinačni zahtjev.
- i) **davalac usluga:** svako fizičko ili pravno lice koje pruža usluge informacionog društva;
- j) **korisnik:** svako fizičko ili pravno lice koje, s ciljem postizanja profesionalnih rezultata ili drugačije, koristi usluge informacionog društva, naročito u svrhu da dobije informacije ili ih učini dostupnim;
- k) **potrošač:** svako fizičko lice koje djeluje u svrhu koja ne spada u njegovu ili njenu trgovinsku, poslovnu ili profesionalnu aktivnost:
- l) **komercijalna komunikacija:** reklamiranje i druge forme komunikacije koje promoviraju, direktno ili indirektno, robe i usluge, ili ugled kompanije (poduzetnika), organizacije ili lica koja vrše komercijalnu, industrijsku ili zanatsku djelatnost, ili se bave reguliranom profesijom, osim:
- 1) podataka koji omogućavaju direktan pristup radu poduzetnika, kao što su ime domene, ili elektronska poštanska adresa, kao i
 - 2) slobodnih, i naročito, bez finansijske protuusluge urađenih, podataka koji se odnose na robe, usluge ili ugled kompanije (poduzetnika), organizacije ili lica.

POGLAVLJE II. ELEKTRONSKA PORUKA I PODACI U ELEKTRONSKOJ FORMI

Odjeljak A. Elektronska poruka

Član 4.

(Dispozitivni karakter pojedinih odredbi)

Lica mogu urediti svoje odnose pri stvaranju, slanju, prijemu, čuvanju ili drugoj obradi elektronskih poruka drugačije nego što je ovim zakonom određeno, ako iz pojedine odredbe ovog zakona ili iz njenog smisla ne proizilazi nešto drugo.

Član 5.

(Porijeklo elektronske poruke)

(1) Smatra se da elektronska poruka potiče od pošiljaoca elektronske poruke (u daljnjem tekstu: pošiljalac) ako je:

- a) pošalje pošiljalac, lično, ili
- b) pošalje lice koje je pošiljalac ovlastio, ili
- c) pošalje informacijski sistem kojim upravlja sam pošiljalac ili neko drugi po njegovom nalogu da djeluje samostalno, ili
- d) naslovnik elektronske poruke, za potvrdu izvora elektronske poruke, upotrijebio, između pošiljaoca i primaoca elektronske poruke (u daljnjem tekstu: primalac), u tu svrhu unaprijed dogovorenu tehnologiju i postupak.

(2) Odredbe stava (1) ovog člana ne primjenjuju se u slučaju ako je:

- a) pošiljalac obavijestio primaoca da elektronska poruka nije njegova, i primalac imao razumno vrijeme da djeluje u skladu s tim, ili
- b) primalac znao ili je mogao znati da je postupio s pažnjom dobrog domaćina, odnosno dobrog privrednika, ili da je upotrijebio dogovorenu tehnologiju i postupak, da elektronska poruka nije pošiljaočeva.

Član 6.

(Samostalnost elektronske poruke)

Primalac ima pravo svaku primljenu elektronsku poruku smatrati samostalnom i postupati u skladu s tim, osim ako je znao ili je mogao znati da je postupio s pažnjom dobrog domaćina, odnosno dobrog privrednika, ili da je upotrijebio dogovorenu tehnologiju i postupak, da se radi o ponovljenoj elektronskoj poruci.

Član 7.

(Prijem elektronske poruke)

Ako pošiljalac primi od primaoca potvrdu o prijemu, smatra se da je naslovnik elektronske poruke primio tu elektronsku poruku, ali se ne smatra da je poslana elektronska poruka jednaka primljenoj elektronskoj poruci.

Član 8.

(Potvrda o prijemu elektronske poruke)

(1) Ako je pošiljalac prije ili prilikom slanja elektronske poruke ili u samoj elektronskoj poruci zahtijevao, ili je s primaocem dogovorio da se potvrdi prijem elektronske poruke, i naveo da elektronsku poruku uvjetljava potvrdom o prijemu, smatra se da elektronska poruka nije bila poslana dok pošiljalac ne primi potvrdu o prijemu.

(2) Ako pošiljalac ne navede da elektronsku poruku uvjetljava potvrdom o prijemu i ne primi potvrdu o prijemu u određenom ili dogovorenom roku, ili u razumnom roku ako rok nije određen ili dogovoren, pošiljalac može obavijestiti primaoca da nije primio potvrdu o prijemu i odrediti primjeren naknadni rok u kojem mora primiti potvrdu o prijemu. Ukoliko pošiljalac ni u tom roku ne primi potvrdu o prijemu, po prethodnom obavještenju primaoca, smatra se da elektronska poruka nije poslana.

(3) Ako pošiljalac s primaocem nije dogovorio formu potvrde o prijemu, potvrdom o prijemu smatra se bilo koja samostalna ili druga potvrda primaoca, odnosno ponašanje primaoca koje je dovoljno da pošiljalac zna ili može znati da je elektronska poruka primljena.

Član 9.

(Vrijeme slanja elektronske poruke)

Ako nije drugačije dogovoreno, smatra se da je elektronska poruka poslana u momentu kad uđe u informacijski sistem koji je izvan kontrole pošiljaoca ili lica koje je elektronsku poruku poslalo u ime pošiljaoca i u skladu s voljom pošiljaoca.

Član 10.

(Vrijeme prijema elektronske poruke)

- (1) Ako nije drugačije dogovoreno, momentom prijema elektronske poruke smatra se moment kada elektronska poruka uđe u informacijski sistem primaoca.
- (2) Ako je primalac odredio poseban informacijski sistem za prijem elektronskih poruka, bez obzira na odredbu stava (1) ovog člana, ako nije drugačije dogovoreno, moment prijema elektronske poruke je moment:
 - a) kada elektronska poruka uđe u taj informacijski sistem, ili
 - b) ako je elektronska poruka poslana na drugi informacijski sistem, moment kada primalac preuzme elektronsku poruku.
- (3) Odredbe stava (2) ovog člana primjenjuju se i u slučaju kada se informacijski sistem nalazi u mjestu koje nije mjesto koje se, prema odredbama ovog zakona, smatra mjestom prijema elektronske poruke.

Član 11.

(Mjesto slanja i mjesto prijema elektronske poruke)

- (1) Ako nije drugačije dogovoreno, mjestom iz kojeg je elektronska poruka poslana smatra se mjesto sjedišta ili prebivališta pošiljaoca u momentu slanja elektronske poruke.
- (2) Ako nije drugačije dogovoreno, mjestom prijema elektronske poruke smatra se mjesto sjedišta ili prebivališta primaoca u momentu prijema elektronske poruke.
- (3) Ako pošiljalac ili primalac nema prebivalište, mjestom prijema, odnosno mjestom slanja elektronske poruke, u skladu s odredbama st. (1) i (2) ovog člana, smatra se mjesto boravišta pošiljaoca u momentu slanja elektronske poruke, odnosno mjesto boravišta primaoca u momentu prijema elektronske poruke.

Odjeljak B. Podaci u elektronskoj formi

Član 12.

(Pravno djelovanje podataka u elektronskoj formi)

Pravno djelovanje podataka u elektronskoj formi i njihova upotreba kao dokaznog sredstva ne može se isključiti zbog činjenice da su u elektronskoj formi.

Član 13.

(Čuvanje dokumenata, zapisa i podataka u elektronskoj formi)

(1) Kada zakon ili drugi propis određuje da se određeni dokumenti, zapisi ili podaci čuvaju, mogu se čuvati u elektronskoj formi:

- a) ako su podaci sadržani u elektronskom dokumentu ili zapisu, dostupni i podesni za kasniju upotrebu,
- b) ako su podaci sačuvani u formi u kojoj su bili formirani, poslani ili primljeni ili u drugoj formi koja vjerodostojno predstavlja formirane, poslane ili primljene podatke,
- c) ako je iz sačuvane elektronske poruke moguće utvrditi od koga potiče, kome je poslana, te vrijeme i mjesto slanja ili prijema elektronske poruke, i
- d) ako upotrijebljena tehnologija i postupci u dovoljnoj mjeri onemogućavaju izmjenu ili brisanje podataka, odnosno daju pouzdanu garanciju u pogledu nepromjenjivosti poruke.

(2) Obaveza čuvanja dokumenta, zapisa ili podataka iz stava (1) ovog člana ne odnosi se na podatke čija je jedina namjena da omoguće prijem ili slanje elektronske poruke (komunikacioni podaci).

(3) Kada zakon ili drugi propis određuje da se određeni podaci predstavljaju ili čuvaju u izvornoj formi, smatra se da je elektronska forma odgovarajuća, ako su zadovoljeni uvjeti iz stava (1) ovog člana.

(4) Odredbe ovog člana ne primjenjuju se za podatke za koje ovaj zakon propisuje strožije ili posebne uvjete čuvanja.

POGLAVLJE III. ODREĐENI PRAVNI ASPEKTI ELEKTRONSKOG PRAVNOG I POSLOVNOG PROMETA (ELEKTRONSKA TRGOVINA)

Odjeljak A. Preduzimanje i pružanje usluga informacionog društva

Član 14.

(Slobodno preduzimanje i pružanje usluga)

(1) Za preduzimanje i pružanje usluga davaocu usluga nije potrebna posebna službena dozvola, saglasnost, odobrenje ili koncesija, ili zadovoljavanje drugih zahtjeva jednakog pravnog djelovanja.

(2) Pravni propisi kojima se uređuje izdavanje dozvola za preduzimanje ili obavljanje poslovne, zanatske ili strukovne djelatnosti, a koji ne važe isključivo za usluge informacionog društva, ostaju nepromijenjeni. Isto važi i za pravne propise koji se odnose na obaveze objave ili koncesione obaveze telekomunikacionih usluga.

Odjeljak B. Obaveze informiranja

Član 15.

(Opće informacije)

(1) Davalac usluga dužan je korisnicima osigurati, lako i neposredno, stalno dostupnim za raspolaganje najmanje sljedeće informacije:

- a) svoje ime ili naziv firme;
- b) mjesto i adresu svog sjedišta;
- c) podatke, na osnovu kojih korisnik može s njim brzo i neposredno stupiti u kontakt, uključujući svoju elektronsku poštansku adresu;

- d) ako je registriran u sudskom, trgovačkom ili sličnom javnom registru u koji su uneseni njegovi podaci, svoj registarski broj, ili ekvivalentno sredstvo identifikacije u navedenom registru, kao i podatke o tom registru;
 - e) ako djelatnost podliježe administrativnom nadzoru, podaci o nadzornom organu nadležnom za davaoca usluga;
 - f) ako davalac usluga podliježe pravnim propisima o reguliranim profesijama, podatke o profesionalnom udruženju ili drugoj instituciji kod koje je registriran, profesionalni naziv i državu u kojoj je naziv dodijeljen, kao i obavještenje o pravnim propisima o reguliranim profesijama koji se primjenjuju, i pristupu ovim propisima;
 - g) ako postoji, identifikacioni broj koji se odnosi na porez na dodatu vrijednost.
- (2) Ako usluga informacionog društva sadrži cijene, one se prikazuju tako da ih prosječni posjećujući gledalac može lako razumjeti i dodijeliti. Također, mora biti nedvosmisleno prepoznatljivo da li su u cijenu uključeni porez na dodatu vrijednost, kao i drugi porezi i dodaci, te troškovi dostave.
- (3) Ostale obaveze informiranja ostaju nepromijenjene.

Član 16.

(Informacije koje mora sadržavati komercijalna komunikacija)

- (1) Davalac usluga dužan je osigurati da komercijalna komunikacija, koja je dio usluge informacionog društva, ili predstavlja takvu uslugu, jasno i nedvosmisleno:
- a) bude prepoznatljiva kao takva;
 - b) naznači fizičko ili pravno lice na čiji zahtjev je sačinjena komercijalna komunikacija;
 - c) promotivne ponude, kao što su sniženje cijena, premije i nagrade, naznači kao takve, kao i uvjete koji se moraju ispuniti za njihovo korištenje;
 - d) promotivna takmičenja ili igre naznači kao takve, kao i uvjete koji se moraju ispuniti da bi se u njima učestvovalo.
- (2) Ostale obaveze informiranja u vezi s komercijalnom komunikacijom, kao što su pravni propisi o dopustivosti promotivne ponude, promotivnih takmičenja i igara, ostaju nepromijenjene.

Član 17.

(Netražena komercijalna komunikacija)

- (1) Davalac usluga koji, sredstvima elektronske pošte, šalje komercijalne komunikacione poruke, bez prethodne saglasnosti primaoca, dužan je osigurati da je komercijalna komunikacija, prilikom njenog prijema kod korisnika, kao takva, jasno i nedvosmisleno prepoznatljiva.
- (2) Regulatorna agencija za komunikacije Bosne i Hercegovine dužna je voditi listu u koju se, bez naknade, mogu upisati sva fizička i pravna lica koja su isključila opciju da im se dostavlja komercijalna komunikacija putem elektronske pošte. Davaoci usluga iz stava (1) ovog člana dužni su poštovati ovu listu.
- (3) Pravni propisi o dozvoljenom i nedozvoljenom dostavljanju komercijalne komunikacije putem elektronske pošte ostaju nepromijenjeni.

Član 18.

(Komercijalna komunikacija u vezi s reguliranim profesijama)

(1) Davaocima usluga, koji podliježu pravnim propisima o reguliranim profesijama, dozvoljeno je komercijalno komuniciranje, koje je sastavni dio njihove usluge informacionog društva ili predstavlja takvu uslugu.

(2) Pravni propisi o reguliranim profesijama, koji ograničavaju komercijalnu komunikaciju za pripadnike ovih profesija, naročito s ciljem očuvanja nezavisnosti, ugleda i časti zvanja, zatim osiguranja poslovne tajne i pridržavanja jasnijeg odnosa prema klijentima i drugim pripadnicima profesije, ostaju nepromijenjeni.

Odjeljak C. Zaključivanje ugovora

Član 19.

(Informacije za zaključivanje ugovora)

(1) Davalac usluga dužan je korisnika, prije davanja njegove ugovorne izjave volje (ponuda za zaključivanje ugovora ili izjava o prihvatanju ponude), jasno, razumljivo i nedvosmisleno informirati o:

- a) različitim tehničkim koracima koji slijede u postupku davanja njegove ugovorne izjave volje i zaključivanja ugovora;
- b) podatku, da li će tekst ugovora koji se zaključuje biti, od davaoca usluga, pohranjen, kao i mogućnost pristupa takvom tekstu ugovora;
- c) tehničkim sredstvima za prepoznavanje i ispravljanje unesenih grešaka prije davanja ugovorne izjave volje;
- d) jezicima na kojima se ugovor može zaključiti.

(2) Davalac usluga dužan je naznačiti dobrovoljne kodekse poslovanja koje primjenjuje i osigurati informacije o elektronskom pristupu ovim kodeksima.

(3) Obaveze informiranja iz st. (1) i (2) ovog člana ne mogu se isključiti na štetu potrošača. One ne važe za ugovore koji se zaključuju isključivo putem elektronske pošte ili njoj jednake individualne komunikacije.

(4) Ostale obaveze informiranja davaoca usluga ostaju nepromijenjene.

Član 20.

(Davanje ugovorne izjave volje)

(1) Davalac usluga dužan je korisniku staviti na raspolaganje adekvatna, efikasna i dostupna tehnička sredstva, pomoću kojih može, prije davanja svoje ugovorne izjave volje, prepoznati i ispraviti unesene greške.

(2) Davalac usluga dužan je, bez odgađanja, elektronskim putem, potvrditi korisniku prijem elektronske ugovorne izjave volje.

(3) Obaveze davaoca usluga iz st. (1) i (2) ovog člana ne mogu se isključiti na štetu potrošača. One ne važe za ugovore zaključene isključivo putem elektronske pošte ili njoj jednake individualne komunikacije.

Član 21.

(Ugovorne odredbe i opći uvjeti poslovanja)

Davalac usluga dužan je staviti korisniku na raspolaganje ugovorne odredbe i opće uvjete poslovanja, tako da ih može sačuvati i reproducirati. Ove obaveze ne mogu se isključiti na štetu potrošača.

Član 22.

(Prijem elektronske izjave volje)

Elektronske ugovorne izjave volje, druge pravno značajne elektronske izjave i elektronske potvrde o prijemu, smatraju se primljenim, kada ih strana kojoj su određene, pod uobičajenim okolnostima, može primiti. Ove odredbe ne mogu se isključiti na štetu potrošača.

Odjeljak D. Odgovornost davaoca usluga

Član 23.

(Isključenje odgovornosti za prijenos)

(1) Davalac usluga koji, od korisnika osigurane (unesene) informacije, prenosi u komunikacionoj mreži, ili osigurava pristup do komunikacione mreže, nije odgovoran za informacije koje prenosi, ako on:

- a) ne inicira prijenos,
- b) ne izabere naslovnika prenesenih informacija, i
- c) ne izabere niti promijeni prenesene informacije.

(2) Prijenos informacija i osiguravanje pristupa u smislu stava (1) ovog člana uključuje i automatsko, privremeno, prolazno pohranjivanje informacija koje se prenose, ako ovo privremeno pohranjivanje služi jedino za prosljeđivanje prijenosa u komunikacionoj mreži, i ako se informacije ne čuvaju duže nego što je to uobičajeno potrebno za prijenos.

Član 24.

(Isključenje odgovornosti kod sredstava za pretragu)

(1) Davalac usluga, koji korisnicima stavlja na raspolaganje mašinu za pretrage i druga elektronska pomagala s ciljem traženja informacija trećih lica, nije odgovoran za informacije dobivene na upit, ako on:

- a) ne inicira prijenos traženih informacija,
- b) ne izabere naslovnika traženih informacija, i
- c) ne izabere niti promijeni tražene informacije.

(2) Stav (1) ovog člana ne primjenjuje se ako je lice od kojeg tražene informacije potiču podređeno davaocu usluga ili je pod njegovim nadzorom.

Član 25.

(Isključenje odgovornosti kod privremenog (prolaznog) pohranjivanja - Cashing)

Davalac usluga koji, od korisnika osigurane (unesene) informacije, prenosi u komunikacionoj mreži, nije odgovoran za automatsko, privremeno, prolazno pohranjivanje, koje služi jedino formiranju efikasnog prijenosa informacija drugim korisnicima, na njihov zahtjev, ako on:

- a) ne promijeni informacije,
- b) postupi u skladu sa uvjetima za pristup informacijama,
- c) postupi u skladu s propisima za ažuriranje informacija, utvrđenim općepriznatim industrijskim standardima u upotrebi,

d) nije postupio suprotno dopustivoj upotrebi tehnologije za sakupljanje podataka o korištenju informacija, utvrđenoj općepriznatim industrijskim standardima u upotrebi,

e) bez odgađanja ukloni informacije koje je pohranio ili onemogućio pristup do njih, čim dobije pouzdano saznanje o tome, da je informacija kod prvog izvora prijenosa uklonjena iz mreže ili je pristup do nje bio onemogućen, ili da je sud ili drugi nadležni organ naložio uklanjanje ili onemogućavanje pristupa.

Član 26.

(Isključivanje odgovornosti kod pohranjivanja stranih sadržaja - Hosting)

(1) Davalac usluga koji, od korisnika osigurane (unesene) informacije pohrani, nije odgovoran za informacije pohranjene na zahtjev korisnika, ako on:

a) nema pouzdano saznanje o protupravnoj aktivnosti ili informaciji, i iz zahtjeva za naknadu štete, također, nije upoznat s činjenicama ili okolnostima iz kojih je očigledna protupravna aktivnost ili informacija, ili

b) čim je dobio ova saznanja ili je upoznat, bez odgađanja pristupi uklanjanju ili onemogućavanju pristupa informaciji.

(2) Stav (1) ovog člana ne primjenjuje se ako je korisnik podređen davaocu usluga ili je pod njegovim nadzorom.

Član 27.

(Isključivanje odgovornosti kod linkova)

(1) Davalac usluga koji, sredstvima elektronskog povezivanja, omogućava pristup informacijama trećih lica nije odgovoran za takve informacije, ako:

a) nema pouzdano saznanje o protupravnoj aktivnosti ili informaciji, i iz zahtjeva za naknadu štete, također, nije upoznat s činjenicama ili okolnostima iz kojih je očigledna protupravna aktivnost ili informacija, ili

b) čim je dobio ova saznanja ili upoznat, bez odgađanja pristupi uklanjanju elektronske veze.

(2) Stav (1) ovog člana ne primjenjuje se ako je lice od kojeg informacije potiču podređeno davaocu usluga ili je pod njegovim nadzorom, ili davalac usluga, informacije trećih lica predstavlja kao svoje.

Član 28.

(Obim obaveza davaoca usluga)

(1) Davaoci usluga, navedeni u čl. 23. do 27. ovog zakona, nisu obavezni generalno nadgledati informacije koje su pohranili, prenijeli ili učinili dostupnim, ili samoinicijativno tražiti oklonosti koje ukazuju na protupravne radnje.

(2) Davaoci usluga, navedeni u čl. 23. i 26. ovog zakona, dužni su, na osnovu odgovarajućeg akta za to zakonski ovlaštenog suda, dostaviti ovom sudu sve informacije, pomoću kojih se korisnici njihovih usluga, s kojima su zaključili sporazume o prenošenju ili pohranjivanju informacija, mogu istraživati, s ciljem sprečavanja, istraživanja, rasvjetljavanja ili procesuiranja sudski kažnjivog djela.

(3) Davaoci usluga, navedeni u čl. 26. ovog zakona, dužni su, na osnovu odgovarajućeg akta organa uprave, dostaviti imena i adrese korisnika svojih usluga, s kojima su zaključili sporazume o pohranjivanju informacija, ako znanje ovih informacija čini značajnu pretpostavku za izvršavanje obaveza tog organa.

(4) Davaoci usluga, navedeni u članu 26. ovog zakona, dužni su, na zahtjev trećih lica, dati ime i adresu bilo kojeg korisnika svojih usluga, s kojim su zaključili sporazum o pohranjivanju informacija, ako treća lica imaju preovlađujući pravni interes za utvrđivanje identiteta korisnika i određenog protuzakonitog činjeničnog stanja, te učine vjerovatnim da znanje ovih informacija čini značajnu pretpostavku za pravno procesuiranje.

(5) Ostale obaveze davaoca usluga u pogledu informiranja i saradnje s organima vlasti ili sudovima ostaju nepromijenjene.

Član 29.

(Ostale odredbe)

(1) Odredbe čl. 23. do 28. ovog zakona ne mijenjaju zakonske propise, prema kojima sud ili neki drugi organ vlasti može naložiti davaocu usluga odustajanje, otklanjanje ili sprečavanje povrede prava.

(2) Stav (1) ovog člana, kao i čl. 23. do 28. ovog zakona, primjenjuju se i na davaoce koji na raspolaganje stavljaju besplatne elektronske usluge.

POGLAVLJE IV. ADMINISTRATIVNE ODREDBE

Odjeljak A. Nadzor

Član 30.

(Inspekcijski nadzor i provođenje nadzora)

(1) Inspekcijski nadzor nad primjenom ovog zakona obavljaju inspektori ministarstva nadležnog za informaciono društvo.

(2) Davalac usluga dužan je odrediti lice koje će, na zahtjev inspektora, omogućiti pristup u poslovne prostorije u toku radnog vremena. Davalac usluga dužan je dostaviti ili pripremiti za inspekciju relevantne poslovne knjige i dokumentaciju i osigurati potrebne informacije, omogućiti pristup računarskoj opremi i uređajima, i pružiti bilo koju drugu potrebnu pomoć.

(3) Inspektor je ovlašten da izuzme dokumentaciju, ako je to potrebno za osiguravanje dokaza ili za detaljno utvrđivanje nepravilnosti, na period od najviše 15 dana, o čemu izdaje potvrdu.

Odjeljak B. Kaznene odredbe

Član 31.

(Kaznene odredbe)

(1) Novčanom kaznom u iznosu do 6 000 KM kaznit će se za prekršaj davalac usluga, ako:

a) povrijedi vlastite obaveze informiranja, iz člana 15. stav (1) ovog zakona;

b) povrijedi vlastite obaveze informiranja u vezi s komercijalnom komunikacijom, iz člana 16. ovog zakona;

c) povrijedi vlastite obaveze informiranja u vezi sa zaključivanjem ugovora, iz člana 19. stav (1) ovog zakona ili prema članu 19. stav (2) ovog zakona ne ponudi elektronski pristup dobrovoljnim kodeksima poslovanja koje primjenjuje;

d) ne stavi, u skladu s članom 20. stav (2) ovog zakona na raspolaganje tehnička sredstva za prepoznavanja i korekciju unesenih grešaka;

e) ne stavi, u skladu s članom 21. ovog zakona na raspolaganje ugovorne odredbe i opće uvjete poslovanja na način da ih korisnik može sačuvati i kopirati.

(2) Ako je davalac usluga pravno lice, za prekršaj iz stava (1) ovog člana kaznit će se i odgovorno lice, novčanom kaznom u iznosu do 2.000 KM.

Odjeljak C. Transparentnost

Član 32.

(Objave ministra pravde)

(1) Ministar pravde dužan je objaviti značajne sudske odluke ili odluke upravnih tijela s kojima je upoznat, a u vezi sa uslugama informacionog društva.

(2) Ministar pravde dužan je, putem interneta, objaviti informacije o ugovornim pravima i obavezama korisnika, te adrese ustanova, institucija javnog prava i drugih tijela, u kojima korisnici ili davaoci usluga mogu dobiti ostale informacije ili praktičnu pomoć.

Član 33.

(Kontakt ured)

Ministar pravde je u svojstvu kontakt ureda dužan saradivati s nadležnim službama drugih država i objaviti na internetu adrese kontakt ureda drugih država, o kojima je obaviješten.

Odjeljak D. Provođenje zakona

Član 34.

(Organi nadležni za provođenje zakona)

Za provođenje ovog zakona nadležni su ministar nadležan za informaciono društvo, te, shodno članu 17. ovog zakona, direktor Regulatorne agencije za komunikacije Bosne i Hercegovine, i shodno čl. 32. i 33. ovog zakona, ministar pravde.

POGLAVLJE V. ZAVRŠNE ODREDBE

Član 35.

(Stupanje na snagu)

Ovaj zakon stupa na snagu u roku šest mjeseci od dana objavljivanja u "Službenom glasniku BiH".

PSBiH, broj 126/07
29. oktobra 2007. godine
Sarajevo

Predsjedavajući
Predstavničkog doma

Parlamentarne skupštine BiH
dr. **Milorad Živković**, s. r.

Predsjedavajući
Doma naroda
Parlamentarne skupštine BiH
Ilija Filipović, s. r.
